

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/174/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212200017
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7212200017.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 3, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 3, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: D. T., M.. X.X.XXXX, Q. B., I. X, za účasti vedľajšej účastníčky na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, Advokátska kancelária, Stropkov Námestie SNP 7, 307,37 eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Košice II, č.k. 13C/143/2012-44 z 28.2.2013 takto

rozhodol:

M e n í uznesenie v napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka tak, že zaväzuje žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho advokáta trovy prvostupňového konania v sume 78,07 eur do 3 dní po právoplatnosti uznesenia.

Zaväzuje žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho advokáta trovy odvolacieho konania v sume 24,31 eur do 3 dní po právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa uznesením zastavil konanie vo veci samej.

O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyňa nemá právo na náhradu trov konania, žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Žalobkyňu zaviazal nahradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 39,04 eur vedľajšej účastníčke na účet právneho zástupcu vedľajšej účastníčky do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Nariadil vrátenie časti súdneho poplatku prostredníctvom Daňového úradu Bratislava žalobcovi do 15 dní od doručenia právoplatného súdneho rozhodnutia.

O zastavení konania rozhodol s poukazom na ust. § 96 ods. 1,2,3 O.s.p. z dôvodu, že žalobca písomným podaním z 26.9.2012 zobrať svoj návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiadal o vrátenie súdneho poplatku.

Poukazujúc na ust. § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p. mal za to, že úspešnému žalovanému trovy konania nevznikli, preto mu náhrada trov konania nebola priznaná. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

Vychádzajúc zo záveru, že vedľajší účastník vstúpil do konania na podporu žalovaného, uplatnil si náhradu trov konania, ktoré mu vznikli, vychádzajúc zo záveru, že žalobca zobrať návrh späť bez

uvedenia dôvodu, preto z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, je povinný hradiť trovy konania a to aj trovy vedľajšieho účastníka. Mal za to, že vedľajšiemu účastníkovi prináleží právo na náhradu účelne vynaložených trov. Za účelne vynaložené považoval iba náklady súvisiace s odmenou advokáta za úkon právnej služby - podanie vyjadrenia k žalobe vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z. z tarifnej hodnoty 307,37 €, čo predstavuje čiastku 24,90 €, paušálna náhrada podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. vo výške 7,63 € a DPH vo výške 6,51 €, čo spolu predstavuje čiastku 39,04 €. S poukazom na ust. § 149 ods. 1 O.s.p. uložil žalobcovi zaplatiť tieto trovy advokátovi vedľajšieho účastníka. Nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za 1 úkon právnej pomoci - prevzatie a príprava zastúpenia, majúc za to, že v danej veci k žiadnemu takémuto úkonu nedošlo. Vedľajší účastník plnomocenstvom z 2.1.2012 splnomocnil advokáta „na právne zastupovanie spočívajúce vo vstupe vedľajšieho účastníka do súdnych konaní vedených na súdoch v Slovenskej republike v spotrebiteľských veciach na strane spotrebiteľov a na zastupovanie v konaniach, do ktorých vedľajší účastník vstúpi“. Teda nedošlo k relevantnému úkonu právnej služby v zmysle § 14 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., nedošlo k prevzatiu a príprave zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, pretože k vstupu do konania došlo bez toho, aby vedľajší účastník mal akúkoľvek vedomosť o jeho predmete a súčasne so vstupom žiadal súd, teda nie žalovaného na podporu, ktorého do konania vstúpil, o doručenie návrhu na začatie konania.

O vrátení časti súdneho poriadku rozhodol s poukazom na ust. § 11 ods. 3,4 zák. č. 71/1992 Zb..

Uznesenie vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a vedľajšieho účastníka napadli včas podaným odvolaním vedľajší účastník a žalobca.

Vedľajší účastník navrhol zmeniť uznesenie v napadnutej časti tak, aby žalobca bol povinný zaplatiť mu trovy prvostupňového konania vo výške 78,07 € na účet právneho zástupcu a domáhal sa náhrady trov odvolacieho konania v sume 24,31 € na účet jeho právneho zástupcu s tým, aby trovy konania boli uhradené v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia. Poukazujúc na definíciu úkonu právnej služby v § 14 ods. 1 písm. a/ vyhl.č. 655/2004 Z.z. konštatoval, že už od samotného názvu úkonu právnej služby je možné zistiť, že ide o úkon pozostávajúci z viacerých etáp, pričom tieto vôbec nemusia byť vykonané v ten istý deň a celý úkon môže trvať aj dlhšie obdobie. Bol toho názoru, že nemalo by byť sporné, že podpisom plnomocenstva realizoval vedľajší účastník svoje právo na právnu pomoc a udelením plnomocenstva advokátovi došlo k prevzatiu právneho zastúpenia, ktoré možno považovať za prvú fázu úkonu právnej služby „prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby, vrátane prvej porady s klientom“. Po prevzatí zastúpenia môže, ale nemusí nasledovať prvá porada s klientom, pričom prípravu zastúpenia je potrebné považovať spravidla za poslednú fázu tohto úkonu, kedy advokát už má dostatok informácie a dôkazov, aby mohol v ním zastupovanej veci zaujať relevantné právne stanovisko. Bol toho názoru, že nie je povinnosťou súdu bližšie preskúmať tento úkon a rovnako nie je povinnosťou právneho zástupcu tento úkon právnej služby podrobne preukazovať, stačí predloženie perfektného plnomocenstva. K predmetnej otázke už boli zaujaté viaceré stanoviská. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 15Co/92/2012, 17Co/202/2012, z ktorých vyplývajú doteraz ním tvrdené skutočnosti. Ďalej poukazoval na právne závery, riešiace predmetnú otázku, vyplývajúce z rozhodnutí Krajského súdu Prešov sp.zn. 17Co/134/2012, Krajského súdu Košice sp.zn. 3Cob/205/2012, 9Co/104/2012. V ďalšej časti odvolania citoval dôvody rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 9Co/104/2012.

Žalobca v odvolaní navrhol napadnutý výrok o trovách konania zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania nebola priznaná. Bol toho názoru, že vedľajší účastník vzhľadom na cieľ vyplývajúci z § 3 ods. 5 zák.č. 250/2007 Z.z. musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Uviedol, že samotné združenie má v radoch členov, ktorí evidentne majú právnické vzdelanie, že má možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery vyplývajú z rozhodnutí súdov, napr. rozhodnutia Krajského súdu Bratislava sp.zn. 5Co/26/2012, 3Cob/259/2011. V ďalšej časti odvolania poukazoval na dôvodovú správu k zák.č. 384/2008 Z.z.. Uvádza, že má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania, že združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode. Poukazoval na právny názor zaujatý v tejto súvislosti Krajským súdom v Košiciach v rozhodnutí

sp.zn. 6Co/141/2012, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/91/2012. Zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.. Bol toho názoru, že nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi nedôjde k porušeniu základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa článku 47 ods. 2,3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené. Poukázal na to, že obdobný právny názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS/78/03, ako aj Krajský súd Banská Bystrica v rozhodnutí sp.zn. 16Co/100/2012. Zdôrazňoval, že takýto právny názor potvrdili rôzne senáty viacerých krajských súdov, ktoré citoval, ide o rozhodnutia Krajského súdu Bratislava, Krajského súdu Banská Bystrica, Krajského súdu Košice, Krajského súdu Nitra, Krajského súdu Prešov, Krajského súdu Žilina, spisové značky, ktorých zároveň uvádzal.

Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka navrhol napadnutý výrok o trovách konania zmeniť a náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi nepriznať. Poukázal na všetky svoje tvrdenia uvádzané v odvolaní proti výroku o trovách konania. V ďalšej časti vyjadrenia opakovane uviedol dôvody svojho odvolania proti výroku o trovách konania. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 17Co/164/2012, 17Co/91/2012, 16Co/109/2012, rozhodnutie Ústavného súdu SR v Náleze II ÚS 78/03.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné, odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ak nie je ustanovené inak považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považujú aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/13 výpočtového základu, ak klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy.

Ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva, pretože potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej, takže by po zastavení konania súd ďalej skúmal dôvodnosť nároku vo veci samej. Preto pokiaľ navrhovateľ vzal návrh späť, z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi (pokiaľ neprichádza do úvahy postup podľa § 146 ods. 2 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. vedľajší účastník má rovnaké procesné práva ako účastník konania, na strane ktorého vystupuje. Preto to, čo sa vzťahuje na účastníka konania, platí, najmä z hľadiska náhrady trov konania aj pre vedľajšieho účastníka.

Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom, z ktorej je potrebné vychádzať aj pri rozhodovaní podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., t.j. v tejto veci, je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitnosť predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z. z.

Predpoklad na priznanie náhrady trov konania v posudzovanej veci spočívajúci v podmienke, že trovy musia byť účelne vynaložené, treba interpretovať v súlade s článkom 47 ods. 2 Ústavy a § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z. z., z ktorých vyplýva, že každý má právo súdnu a inú ochranu a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Do obsahu tohto základného práva na právnu pomoc nesporne patrí aj zastúpenie účastníka konania advokátom. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva povinnosť združenia, aby vo veciach, v ktorých je účastníkom alebo vedľajším účastníkom v konaní pred súdmi konalo bez reálneho uplatnenia základného práva na právnu pomoc, ktoré patrí každému, vrátane právneho zastúpenia advokátom. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd dospel k záveru, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je taký výklad § 142 ods. 1 O.s.p., resp. § 146 ods. 2 O.s.p., ktorý akceptuje, že združenie spotrebiteľov, ak uplatní základné právo na súdnu ochranu zásadne má právo na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom boli zbytočné, resp. neúčelné.

Za neúčelný úkon v žiadnom prípade nemožno považovať prípravu a prevzatie zastúpenia, pretože taký úkon Občiansky súdny poriadok upravuje a pripúšťa bez obmedzenia. Tento úkon fakticky pozostáva z dvoch úkonov, a to prevzatie zastúpenia a príprava zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom, pričom pojem príprava zastúpenia v sebe zahŕňa aj oboznámenie sa s predmetom konania. V danom prípade došlo k prevzatiu zastúpenia na základe plnej moci udelennej advokátovi Združením na ochranu občana spotrebiteľa HOOS z 2.1.2012 JUDr. Ambrózovi Motykovi, ktoré je súčasťou oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. Je potrebné zdôrazniť, že úkon príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom je jeden úkon právnej pomoci, nemožno tento úkon za neúčelný považovať iba z dôvodu, že v čase prevzatia zastúpenia vedľajší účastník nemal k dispozícii žalobný návrh. Navyše jediným obmedzením pri vstupe do konania vedľajšieho účastníka je to, že konanie zatiaľ právoplatne neskončilo. Ide o vstup do neprávoplatne skončeného konania, v ktorom sa nedá vopred vylúčiť, že vedľajší účastník so zreteľom na povahu súdnej ochrany a jej špecifický predmet, ktorým je ochrana spotrebiteľa vo všeobecnosti, môže účinným spôsobom plniť svoju funkciu vedľajšieho účastníka.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutom výroku podľa § 220 O.s.p. zmenil a priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci - príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom a vyjadrenie vo veci samej po 24,90 € (§ 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) z paušálnej náhrady 2 x 7,63 € (§ 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.) a DPH vo výške 20% (§ 18 ods. 3 cit. vyhl.), čo je spolu 78,07 €.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V danom prípade vedľajší účastník bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia z jeden úkon právnej pomoci - podanie odvolania v sume 12,45 € (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z.z.), paušálnej náhrady 7,81 € (§ 16 ods. 3 cit. vyhl.), DPH vo výške 20%, t.j. 4,05 € (§ 18 ods. 3 cit. vyhl.), čo je spolu 24,31 €.

V súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. odvolací súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť trovy prvostupňového aj odvolacieho konania advokátovi vedľajšieho účastníka JUDr. Ambrózovi Motykovi na účet č.ú. : 0104681744/0900, VS: 19111144 do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.